

- 10) Имат ли се предвид под израза „явни обективни доказателства“ по смисъла на член 220, параграф 6 от Конвенцията от Монтего Бей и на член 7, параграф 2 от Директива 2005/35/ЕО наред с доказателствата, че даден кораб е извършил нарушенията, до които се отнасят посочените разпоредби, също и доказателствата за последиците от изхвърлянето? Какви доказателства трябва да се изискват за това, че е налице заплаха за тежки щети за крайбрежието, за свързаните с него интереси или за ресурсите на териториалното море или на изключителната икономическа зона, например за популациите на птиците и за рибните запаси, както и за морската среда в района? Означава ли изискването за наличие на явни обективни доказателства, че например оценката на отрицателното въздействие на изхвърления нефт върху морската среда винаги трябва да се основава на конкретно разследване и проучване на отрицателното въздействие на извършеното изхвърляне на нефт върху морската среда?

⁽¹⁾ Директива 2005/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно замърсяването от кораби и относно въвеждането на санкции, включително наказателноправни санкции, за нарушения, свързани със замърсяване (ОВ L 255, 2005 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 15, стр. 158), изменена с Директива 2009/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година (ОВ L 280, 2009 г., стр. 52).

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 19 януари 2017 г. — Длъжностно лице по защита на данните

(Дело C-25/17)

(2017/C 086/23)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Длъжностно лице по защита на данните

Ответник: Религиозна институция „Свидетелите на Йехова“

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли изключенията от приложното поле, посочени в член 3, параграф 2 от Директивата за защита на личните данни ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че събирането и другите видове обработка на лични данни, които членовете на дадена религиозна институция извършват във връзка с осъществяваната проповедническа дейност „от врата до врата“, не попадат в приложното поле на Директивата? Какво значение при преценката на приложимостта на Директивата имат, от една страна, обстоятелството, че проповедническата дейност, във връзка с която се събират данните, се организира от религиозната институция и от нейните сборове, и от друга страна, обстоятелството, че едновременно с това става дума и за изповядване на религия лично от членовете на религиозната институция?
- 2) Като се отчитат съображения 26 и 27 от Директивата за защита на личните данни, трябва ли определението на понятието „файл“ в член 2, буква в) от Директивата, да се тълкува в смисъл, че всички лични данни, които не се събират с автоматични средства във връзка с описаната по-горе проповедническа дейност „от врата до врата“ (име и адрес, както и други възможни данни и характеристики, отнасящи се до лицето),
- не представляват такъв файл, тъй като не става въпрос за специфични картотеки или регистри, или за други служещи за търсене на документи системи за подреждане по смисъла на определението на финландския Закон за личните данни; или
 - представляват такъв файл, тъй като с оглед на тяхното предназначение, на практика от данните е възможно лесно и без неоправдани разходи да бъде извлечена необходимата за по-нататъшно ползване информация, както е предвидено във финландския Закон за личните данни?

- 3) Трябва ли изразът в член 2, буква г) от Директивата за защита на личните данни „който сам или съвместно с други определя целите и средствата на обработка на лични данни“ да се тълкува в смисъл, че религиозна институция, организираща дейност, при която се събират лични данни (в това число чрез определянето на радиуса на действие на вестителите, чрез проследяването на проповедническата дейност и поддържането на регистри на лицата, които не желаят да бъдат посещавани от вестители), може да бъде разглеждана като администратор на лични данни по отношение на тази дейност на нейните членове, въпреки твърдението на религиозната институция, че само отделни вестители имат достъп до записаната информация?
- 4) Трябва ли посоченият член 2, буква г) да се тълкува в смисъл, че религиозната институция може да се класифицира като администратор само когато тя предприема други специфични мерки, като нареждания или писмени указания, с които управлява събирането на данни, или е достатъчно религиозната институция фактически да играе роля при управлението на дейността на членовете си?

Отговор на третия и четвъртия въпрос е необходим само ако въз основа на отговорите на първия и втория въпрос Директивата трябва да се приложи. Отговор на четвъртия въпрос е необходим само ако въз основа на третия въпрос не може да се изключи приложимостта на член 2, буква г) от Директивата по отношение на религиозна институция.

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

Преюдициално запитване от **Okrajno Sodišče Pliberk (Австрия)**, постъпило на 23 януари 2017 г. —
Čepelnik d.o.o./Michael Vavti

(Дело C-33/17)

(2017/C 086/24)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Okrajno Sodišče Pliberk

Страни в главното производство

Ищец: Čepelnik d.o.o.

Ответник: Michael Vavti

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 56 ДФЕС и Директива 2014/67/ЕС от 15 май 2014 година за осигуряване на изпълнението на Директива 96/71/ЕО относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги и за изменение на Регламент (ЕС) № 1024/2012 относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държава членка да постановява спрямо националния възложител спиране на плащанията и внасяне на гаранция в размер на дължимото възнаграждение, когато спирането на плащанията и внасянето на гаранцията служи единствено за обезпечаване на евентуална глоба, която следва да бъде наложена само в отделно производство срещу доставчик на услуги със седалище в друга държава членка?